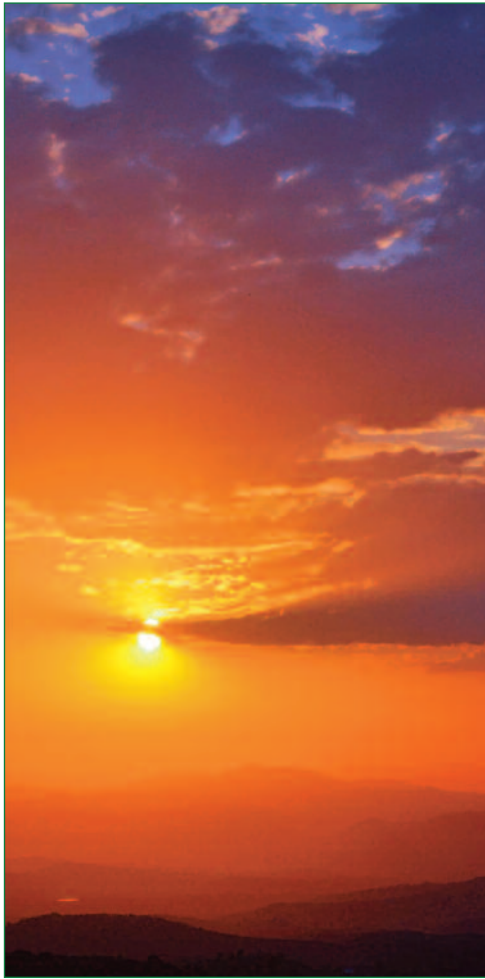

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. február 6.
Évközi 5. vasárnap

Ti vagytok a világ világossága!

Nem jelmez

A televízióban a futballmérkőzések közvetítésekor gyakran látni, hogy a lelátókon helyet foglaló nézők beöltöznek kedvenc csapatuk mezébe, színes sálát és sapkát vesznek fel, hatalmas zászlókat lengetnek.

Bizonyára odahaza a szobájukat is kitapétázzák csapatuk képeivel, és mindenféle emléktárgyakat gyűjtenek. Ha valaki rájuk néz, vagy belép a lakásukba, azonnal tudja, hogy melyik csapat lelkes szurkolója az illető, hiszen szinte minden erről szól körülötte és még eltitkolni sem tudná rajongását kedvenc focistáiért. Vajon ha valaki ránk néz, ha belép otthonunkba, vagy ha látja éle-

tünket, akkor észreveszi-e, hogy keresztények vagyunk?

Természetesen a kereszténység nem olyan, mint amit farsangi jelmezként egy időre magunkra vehetünk.

Hiába akasztunk keresztet a nyakunkba, nem ettől leszünk jó keresztények. Nem külső vallásos magatartásokat kell ugyanis elsajátítanunk és azokat mutatni az emberek felé, hanem egész bensőnket kell Krisztusnak átadni. Szívünkkel-lelkünkkel Jézusra kell hangolódunk, s azt az ízt és fényt kell továbbadnunk, amit tőle kapunk. Hiszen hitemnek, meggyőződésnek Ő az alapja. **Vajon cselekedeteimet és életemet látva magasztalják-e az emberek a mennyei Atyát?**

Miről ismerhető fel?

Ha megvádolnának, hogy keresztény vagyok, vajon találnának-e bizonyítékot a vád igazolására?

Talán napjainkban kicsit furcsa a kérdés, de ne felejtjük el, hogy az Egyház életében voltak olyan időszakok, amikor azért ítélték halálra embereket, mert Krisztus követői voltak, s más országokban ma is sokan a vérükkel tanúskodnak keresztény meggyőződésükről.

Vagy feltehetjük ugyanezt a kérdést más formában: Ha azt állítom magamról, hogy keresztény vagyok, és valaki ezt kétségbe vonja, vajon mivel tudom bizonyítani, hogy igaz az állításom?

Talán már mindannyiunknak mondták, hogy „nem vagytok ti sem jobbak, mint azok, akik nem keresztények” vagy azt, hogy „nemigen lehet észrevenni az életeteken, hogy hívők vagytok”. Nehéz helyzetbe kerülünk, ha ezt mondják nekünk, de ne essünk abba a hibába, hogy gyorsan megsértődünk és kikérjük magunknak, hogy egy hitetlen bennünket kritizáljon, mert lehet, hogy mégiscsak van valami alapja állításainak.

Az evangélium alapján felvetődő kérdésekre próbáljunk őszintén válaszolni. Vannak-e keresztény életünknek az emberek számára felismerhető jelei? **Lát-szik-e rajtam, hogy Krisztus elkötelezett követője vagyok? Sugár-zom-e Krisztus világosságát mindenki felé?**

Az igaz barátság jele

Mosolyod, mely szívből fakad, Maranyozza be arcodat!

Mosolyod nem kerül pénzbe, mégis sokat ér testvéred szemében.

Gazdagítja azt, aki kapja, s nem lesz szegényebb az sem, aki adja.

Pillanatig tart csupán, de örök nyomot hagy maga után.

Senki sem oly gazdag, hogy nélkülözni tudná,

És senki sem oly szegény, hogy meg ne érdemelné.

Az igaz barátság látható jele, hintsd be a világot egészen vele.

II. János Pál pápa

Évközi 5. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Évközi 6. vasárnap
Iz 58,7-10 1Kor 2,1-5 Mt 5,13-16	Ter 1,1-19 Mk 6,53-56	Ter 1,20-2,4a Mk 7,1-13	Ter 2,4b-9.15-17 Mk 7,14-23	Ter 2,18-25 Mk 7,24-30	Ter 3,1-8 Mk 7,31-37	Ter 3,9-24 Mk 8,1-10	Sir 15,15-20 1Kor 2,6-10 Mt 5,17-37